

TÍTULO SUPERIOR EN CONSERVACIÓN E RESTAURACIÓN DE BENS CULTURAIS

Escola Superior de Conservación e Restauración de BBCC de Galicia

Materia: Técnica e práctica da conservación activa e preventiva dos bens escultóricos

Departamento: Conservación e restauración de escultura

Obrigatoria da especialidade	Curso: 4º escultura	Cuadrimestral	8 ECTS
------------------------------	---------------------	---------------	--------

Teórico-práctica

Profesor: Antón Pereira Abonjo
anton.pereira@edu.xunta.es

Horario: 15 horas semanais

DESCRIPCIÓN DA MATERIA

Aplicación dos sistemas e técnicas de intervención para a conservación activa e preventiva, e restauración dos bens escultóricos. Estudo de alteracións, para establecer diagnoses e propostas de tratamento. Definición dos criterios de intervención. Execución dos tratamentos de conservación-restauración propios, mediante obra real ou, ocasionalmente maquetas. Elaboración de informes.

COMPETENCIAS TRANSVERSAIS

T1	Organizar e planificar o traballo de forma eficiente e motivadora.
T2	Recoller información significativa, analizala, sintetizala e xestionala adecuadamente.
T3	Solucionar problemas e tomar decisións que respondan aos obxectivos do traballo que se realiza.
T4	Utilizar eficientemente as tecnoloxías da información e a comunicación.
T8	Desenvolver razoada e criticamente ideas e argumentos
T9	Integrarse adecuadamente en equipos multidisciplinares e en contextos culturais diversos
T13	Buscar a excelencia e a calidade na súa actividade profesional.

COMPETENCIAS XERAIS DA TITULACIÓN

X1	Contextualizar o ben cultural, entendendo o seu significado como testemuña documental para o seu respecto e transmisión.
X2	Coñecer e identificar a composición material do ben cultural e os procedementos e técnicas empregados na súa elaboración.
X4	Determinar os exames ou análises precisos e avaliar os seus resultados.
X7	Deseñar sistemas e tratamentos de conservación e restauración
X11	Acadar a capacidade de colaborar e traballar en equipo con outros profesionais, establecendo os mecanismos axeitados de comprensión e diálogo interdisciplinario.
X15	Coñecer os riscos laborais e as medidas e normas de seguridade e saúde e a súa aplicación para o restaurador, os bens culturais e o medio
X16	Avaliar a eficacia dos tratamentos realizados.

COMPETENCIAS ESPECÍFICAS DA ESPECIALIDADE DE ESCULTURA

EE1	Diagnosticar as alteracións dos bens escultóricos e dos seus materiais constitutivos mediante o seu exame, identificación, análise e valoración.
EE2	Decidir e executar os tratamentos máis adecuados a cada caso, poñendo en práctica os coñecementos, os criterios, os procedementos técnicos e as habilidades e destrezas adquiridas.

EE4	Planificar, documentar e facer o seguimento do proceso de conservación e restauración dos bens escultóricos, aplicando a metodoloxía de traballo pertinente.
EE5	Establecer un diálogo interdisciplinario con outros profesionais relacionados co ámbito do patrimonio cultural, especialmente no concernte ao patrimonio escultórico.
EE 8	Realizar unha análise crítica da metodoloxía, os tratamentos e os materiais empregados e avaliar a eficacia da intervención realizada.
EE10	Utilizar os recursos que as novas tecnoloxías facilitan para o desenvolvemento do exercicio profesional.

COMPETENCIAS ESPECÍFICAS DA MATERIA

Coñecer e diferenciar outros materiais orgánicos empregados en escultura tradicional e as súas alteracións.

Coñecer e diferenciar materiais empregados en escultura contemporánea e as súas alteracións.

Deseñar os sistemas e tratamentos de conservación e restauración máis axeitados a estas obras e levalos a cabo, poñendo en práctica os coñecementos, os criterios, os procedementos técnicos e as habilidades e destrezas adquiridas.

UNIDADES DIDÁCTICAS

Unidade	Subtemas	% no total da materia
Outros materiais orgánicos empregados en escultura tradicional	-Naturaleza dos materiais -Alteracións -Tratamentos	50%
Escultura Contemporánea	-Introducción -Materiais constitutivos -Alteracións -Tratamentos	50%

PLANIFICACIÓN DOCENTE

Metodoloxías	Horas aula	Horas fóra	Total
Sesións maxistras	50		50
Resolución de problemas ou exercicios	20	5	25
Prácticas de laboratorio	110		110
Estudo e/ou traballo autónomo		15	15
Total	180	20	200

METODOLOXIA DOCENTE

Metodoloxía	Descrición
Sesións maxistras	Exposición por parte do profesor dos contidos sobre a materia obxecto de estudo, bases teóricas e/ou directrices do traballo, exercicio ou proxecto a desenvolver polo estudante.
Resolución de problemas ou exercicios. Informes, memorias de prácticas	Actividade na que se formulan problemas e/ou exercicios relacionados coa materia. O alumno debe desenvolver a análise e resolución dos problemas e/ou exercicios de forma autónoma.
Prácticas de laboratorio	Actividades de aplicación dos coñecementos a situacións concretas e de adquisición de habilidades básicas e procedementais. Desenvólvense en espazos especiais con equipamento especializado (talleres de conservación-

restauración).		
SISTEMAS DE AVALIACIÓN		
Método	Criterios	% avaliación
Probas escritas, combinando respostas longas e curtas	- Aplicación dos coñecementos adquiridos - Corrección no desenvolvemento do exercicio	45 %
Resolución de problemas e/ou exercicios (Lectura, resumo e comentario de textos) Informes, memorias de prácticas	- Puntualidade na entrega - Calidade: rigor técnico; grao de aplicación de conceptos teóricos - Capacidade de reflexión, síntese para establecer conclusións - Claridade e eficacia na expresión. Forma	15 %
Observación sistemática a través do seguimento do traballo na aula-taller	- Participación - Interese - Asimilación e aplicación dos coñecementos adquiridos. - Calidade no traballo - Responsabilidade no traballo - Capacidade de organización - Asistencia continuada	40%
Total		100 %

OUTROS COMENTARIOS A AVALIACIÓN E MEDIDAS DE RECUPERACIÓN

- Dado o carácter práctico da materia, a asistencia é necesariamente obrigatoria.
- A non asistencia ás clases implicará a imposibilidade do desenvolvemento correcto da materia, repercutindo necesariamente na cualificación e na perda da avaliación que se realiza de modo continuo ao longo do curso.
- Avaliarase así, de forma continuada, o progreso no proceso de aprendizaxe, incluíndo este proceso todos os resultados acadados no traballo de clase (realización de todas as prácticas, exercicios ou traballos dentro do calendario e prazos estipulados), e nos exames propostos ao longo do curso.
- Ao rematar o curso, na convocatoria ordinaria, se realizará un exame final que servirá de recuperación parcial/total segundo as partes non superadas.
- A avaliación ordinaria poderá incluír a realización de probas específicas finais, ademais das probas e procedementos recollidos dentro da aplicación da avaliación continua.
- Os alumnos que acumulen un número de faltas superior ao 25% do total, ou que non teñan entregado no prazo estipulado os traballos requiridos, non serán avaliados nesta convocatoria ordinaria e o terán que ser na extraordinaria.
- No caso de perda de avaliación na convocatoria ordinaria por causas xustificadas, o departamento poderá establecer, unha vez estudado o caso, a posibilidade de probas alternativas.
- Os alumnos que non a superaran a convocatoria ordinaria ou que perderan a posibilidade de presentarse a esta polas causas anteriormente descritas, terán a posibilidade de presentarse á convocatoria extraordinaria.
- De cara á avaliación extraordinaria, o alumno terá que realizar unha proba escrita e, unha vez superada esta, unha proba práctica da asignatura.

ATENCIÓN PERSONALIZADA

Ofreceráse atención personalizada ao alumnado durante todo o curso. As titorías poderán ofrecerse durante as sesións presenciais de docencia, no despacho do profesor, así como mediante correo electrónico

BIBLIOGRAFÍA RECOMENDADA

- Jornadas Museo Reina Sofia. Conservación de Arte Contemporáneo.
- Horie, C. V.: Materials for Conservation. Organic Consolidants, Adhesives and Coatings. London, Butterworths, 1987, 1990 (reedición).
- Lidia Righi :Conservar el Arte Contemporáneo. Ed. Nerea
- Saving the Twentieth Century: the Conservation of Modern Materials. Canadian Conservation Institute. Canada 1993.
- Anita Quye and Colin Williamson: Plastics. Collecting and Conserving. NMS 1999.